

Saat Dört Yat Artık Yeter

– öylesine · 29 Aralık 2022

Gecenin dördü, ışıklar sönük. Zifiri karanlıkta yüzüm, aydınlığa dönük.
Düşündüm, her saniye biraz daha ölüp.
Varoluştan uzaklaşmak, umutlarını gömüp.

Zor. Beyninde ki terkedilmiş mezarlara sor.
12'n de kurduğun son hayali.
14'üncü yaş gününden 13 dakika önce 15 sene sonrasını sorsalardı, ne derdin?

Belki güzel bir iş belki fazla para.
Bende hiçbiri yok, çocukluğum kızma bana.
Gökyüzünün gözyaşları damlarken cama,
Şu an olumlu düşünmek için yanlış bir zaman.

Hayal kurarken biten dakikalar kadar,
Hayalinin gerçek olmayacağını anlaman da koyar.
Yaşarsın, sabah olur, yine güneş doğar.
Şaşarsın, her şeye rağmen şaşırman doğal.

Gündüzün dördü odamdayım, ışık açık. Güneş girmez kalın perdemden. Nerelerde olmayı hayal ediyordum bugün için geçmişte. Kendim, kendin kalabildiğin için tebrikler.

Hayal kırıklığı yaşadığım tamamen. Kesin bir yerde buna deniyordur hayat kırınlığı.
Hayır, depresyon değil, onu geçtim 10 yıl önce.
Öleyim diyorum, zor ki ölmek.

Kaldım burada kapanıp, kısılmış gibi kapana.
Elimde kalıyor kapını. Bu yüzden isyan.
Çürümekte olan topluma adapte olmak çürümek demektir. Adapte olmamalı bu yüzden insan.

Ya çemberin içindedir ya dışında.
Çemberdeki herkes puşt ve onlarla çatışınca,
Sen olursun pislik ödle.
Böyle zamanda diyesim gelir, Bundan daha kolaydır ölmek.